

መጽሐፈ ዳንኤል — መቶ ስምንትኛው

የትንቢታዊ ምልክታዊነትን መግለጥ፡ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ስለ ሰባቱ መለኮቶች አጠቃላይ ትንታኔ

Jeff Pippenger
2024-02-29

ዊልያም ሚሊር በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ስለ ሰባቱ ቤተ ክርስቲያናት፣ ስለ ሰባቱ ማህተሞች፣ እና ስለ ሰባቱ መለኮቶች ታላቅ ብርሃን ተሰጥቶት ነበር። እነዚያን ትንቢታዊ ምልክቶች ከአረማዊነት ጀምሮ በኋላም በጳጳስና የተከተሉት ሁለቱ አጥፊ ኃይሎች መዋቅር ውስጥ አስቀመጥቶታል። የእነዚያን ምልክቶች ትንቢታዊ ባህሪያት ሁሉ አላዎም ነበር፤ ነገር ግን ያየው ነገር ከሐዋርያት ዘመን ጀምሮ እስከ ዓለም መጨረሻ ድረስ ያለውን የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን የውስጥ ታሪክና የውጭ ታሪክ መሠረታዊ መረዳት አጸና። የውስጥ ታሪኩ በቤተ ክርስቲያናቱ ተወክሎ ነበር፣ የቤተ ክርስቲያናቱም የውጭ ታሪክ በማህተሞቹ ተወክሎ ነበር። መለኮቶቹ በሮም ላይ የሚወርደውን የእግዚአብሔር ፍርድ የሚያመለክቱ ምልክቶች መሆናቸውን አዩ፤ ይህም በዓለም መጨረሻ በሮም ላይ የሚወርደውን የእግዚአብሔር ፍርድ የሚያመለክት ነበር፤ ሆኖም በዓለም መጨረሻ ያላቸው ሮም ከሶስት እጥፍ ጎብረት የተሠራች መሆኗን አላዎም ነበር።

ዳንኤል እና ራእይ በሚል ርእስ በኡርያስ ስሚዝ የተጻፈው መጽሐፍ አንዳንድ የተሳሳቱ አሳቦችን ቢይዝም፣ በእህት ዋይት “የእግዚአብሔር ረዳት እጅ” ተብሎ ተገልጿል። እርሷም ይህ መጽሐፍ ከታላቁ ተጋድሎ፣ ከአባቶችና ነቢያት፣ እና ከዘመናት ምኞት ጋር አብሮ ሊሰራጭ እንደሚገባ ገልጿለች። ይህ ጽኑ ድጋፍ መጽሐፍ ከእርሷ መጻሕፍት ጋር በተመሳሳይ ተመስጦ ደረጃ ላይ ነበር ማለት ሳይሆን፣ መጽሐፍ “ከፍ ያለ ትምህርት” እንደያዘ እና “ብዙ ውድ ነፍሳትን ወደ እውነት እውቀት ለማምጣት” ምክንያት እንደነበረ ያመለክታል።

መጽሐፍ ከ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 በፊት ያልታዩ የትንቢት ጽንሰ-ሐሳቦች ጋር ተያይዞ የሚለራዊውን የትንቢት ሎጂክ ይጠቀማል። የሦስቱን ወዮች ሶስትዮሽ አተገባበር ስናቀርብ፣ በመጽሐፍ ውስጥ ያሉ ክፍሎችን እንጠቅሳለን።

ሚሊር እንዲህ ብሎ ገለጸ፡- “ሰባቱ መለኮቶች በምድር ላይ፣ ወይም በሮማ መንግሥት ላይ የተላኩ ሰባት ልዩና ከባድ ፍርዶች ታሪክ ናቸው።” የመጀመሪያዎቹ አራት መለኮቶች በአረማዊት ሮማ ላይ የመጡትን ፍርዶች ይወክላሉ፤ አምስተኛውና ስድስተኛው መለኮት ግን በጳጳሳዊት ሮማ ላይ የመጡ የእግዚአብሔር ፍርዶች ነበሩ፤ ነገር ግን ሚሊር ሰባተኛው መለኮት በዘመናዊት ሮማ ላይ የሚመጣውን የእግዚአብሔር ፍርድ እንደሚወክል አላስተዋለም ነበር። ስለ ራእይ ያሉት ሰባቱ ማህተሞችና ሰባቱ መለኮቶች ኡራያ ስሚዝ እንዲህ ብሎ ጻፈ፡-

“መጽሐፉን ከወሰደ በኋላ በጉው ወዲያውኑ ማህተሞቹን መፍታት ይጀምራል፤ እናም የሐዋርያው ትኩረት በእያንዳንዱ ማህተም ሥር ወደሚፈጸሙት ትዕይንቶች ይመራል። ቁጥር ሰባት በቅዱሳን መጻሕፍት ሙሉትንና ፍጹምነትን እንደሚያመለክት አስቀድሞ ተመልክቶአል። ስለዚህ ሰባቱ ማህተሞች የተወሰነ ዓይነት ክስተቶችን ሙሉ በሙሉ ያካትታሉ፤ ምናልባትም እስከ ቆስጠንጢኖስ ዘመን ድረስ የሚደርሱ ሲሆኑ፣ ሰባቱ መለኮቶች ደግሞ ከዚያ ዘመን ጀምሮ ወደ ፊት የሚዘረጋ ሌላ ተከታታይ ክስተቶች ናቸው ማለት ትክክል ሊሆን አይችልም። መለኮቶቹ ከማህተሞቹ ክስተቶች ጋር በአንድ ዘመን ውስጥ የሚፈጸሙ፣ ነገር ግን ፍጹም የተለየ ባህሪያት ያላቸው ተከታታይ ክስተቶችን ያመለክታሉ። መለኮት የጦርነት ምልክት ነው፤ ስለዚህ መለኮቶቹ በወንጌል ዘመን መካከል በአሕዛብ መካከል የሚከሰቱ ታላላቅ የፖለቲካ ሁከቶችን ያመለክታሉ። ማህተሞቹ ግን ሃይማኖታዊ ባህሪያት ያላቸውን

ክስተቶች ያመለክታሉ፤ እናም ከክርስቲያናዊው ዘመን መከፈት ጀምሮ እስከ ክርስቶስ ምጽአት ድረስ የቤተ ክርስቲያንን ታሪክ ይይዛሉ።” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 431.

መለከት የጦርነትና የፖለቲካዊ ሁከት ምልክት ነው። ስሚዝ ስለ ራዕይ ምዕራፍ ስምንት ቁጥር ሁለት እንዲህ ይላል፡-

“ቁጥር 2። በእግዚአብሔር ፊት የቆሙትን ሰባቱን መላእክት አየሁ፤ ለእነርሱም ሰባት መለከቶች ተሰጡአቸው።”

“ይህ ቁጥር አዲስና ልዩ የሆነ ተከታታይ ክስተቶችን ያስተዋውቃል። በማጎተሞቹ ውስጥ በወንጌል ዘመን ተብሎ በሚጠራው ዘመን ሁሉ የቤተ ክርስቲያንን ታሪክ አይተናል። አሁን በሚቀርቡት በሰባቱ መለከቶች ውስጥ ደግሞ፣ በዚያው ዘመን ውስጥ ሊፈጸሙ የነበሩትን ዋና ዋና የፖለቲካና የጦርነት ክስተቶች እናገኛለን።” ኡራያ ስሚዝ፣ Daniel and Revelation, 476.

ሰባተኛው ማጎተም በራዕይ መጽሐፍ ምዕራፍ ስምንት የመጀመሪያዎቹ ስድስት ቁጥሮች ውስጥ ይከፈታል፤ እናም ሰባተኛው ማጎተም በሚከፈትበት ዳራ ውስጥ፣ ሰባት መላእክት ሰባት መለከቶችን ይነፋ ዘንድ ተዘጋጅተዋል።

ሰባተኛውንም ማጎተም በከፈተ ጊዜ፣ በሰማይ ለግማሽ ሰዓት ያህል ዝምታ ሆነ። በእግዚአብሔርም ፊት የሚቆሙትን ሰባቱን መላእክት አየሁ፤ ለእነርሱም ሰባት መለከቶች ተሰጡአቸው። ሌላም መልአክ መጥቶ የወርቅ ዕጣን ማጠኛ ይዞ በመሠዊያው አጠገብ ቆመ፤ በዙፋኑም ፊት ባለው በወርቁ መሠዊያ ላይ ከቅዱሳን ሁሉ ጸሎት ጋር ያቀርበው ዘንድ ብዙ ዕጣን ተሰጠው። የዕጣኑም ጢስ ከቅዱሳኑ ጸሎት ጋር ከመልአኩ እጅ ፊት ለፊት ወደ እግዚአብሔር ወጣ። መልአኩም ዕጣን ማጠኛውን ወስዶ ከመሠዊያው እሳት ሞለው፣ ወደ ምድርም ጣለው፤ ድምፆችም፣ ነጎድጓዶችም፣ መብረቆችም፣ የምድር መናወጥም ሆነ። ሰባቱም መለከቶች ያሉአቸው ሰባቱ መላእክት ሊነፋ ተዘጋጁ። ራዕይ 8፡1-6።

በቀደሙት ጽሑፎች ስንለይበት የነበረ ነገር አለ፤ ነገር ግን የተለየውን ትንቢታዊ ፍኖተ-ሁኔታውን እስካሁን በተለይ አልተመለከትነውም። ይህ ያልተለመደ ሁኔታ ምን ማለት ነው ቢባል፣ በትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ የመንገድ ምልክቶችን ተከታታይነት የሚወክሉ ምልክቶች ሁሉ፣ የሚወክሉት ታሪክ በመደምደሚያው ጊዜ እንደገና ሁሉ በአንድ ላይ ይሰበሰባሉ ነው። በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት በተጠቀሱት አራት ርኩሰቶች የተወከሉት የሎዶቅያ አድቪንቲዥም አራት ትውልዶች የተወሰኑ የመንገድ ምልክቶችን እንደሚያመለክቱ አሳይተናል፤ ነገር ግን እያንዳንዱም እንደ ፈተና ሆኖ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች መታተም ታሪክ ውስጥ ይደገማል። ይህ ያልተለመደ ሁኔታ በሰባቱ መለከቶች ውስጥም ይገኛል፤ ምክንያቱም እነርሱ በአረማዊቷ፣ በጳጳሳዊቷ እና በዘመናዊቷ ሮም ላይ የተለዩ ፍርዶችን ቢወክሉም፣ በዘመናዊቷ ሮም ላይ ያለው የአስፈጻሚ ፍርድ በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ሲጀምር እነርሱ ሁሉ እንደገና በአንድ ላይ ይመጣሉ።

ሰባቱ መለከቶች በቀድሞ ዘመን የተፈጸሙበት የተወሰነ ቀን አላቸው፤ ነገር ግን እህት ዋይት በራዕይ ምዕራፍ ስምንት ውስጥ ያሉትን ሰባቱን መላእክት ከሰባቱ መለከቶች ጋር ደግሞ በቅርቡ የሚመጣው የእሁድ ሕግ ታሪክ ውስጥ ታስቀምጥቶቸዋል።

“ሐምሳውንም ማጎተም በፈታ ጊዜ፣ በመሠዊያው በታች ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ያዙት ምስክርነት የተገደሉትን ነፍሳት አየሁ፤ በታላቅም ድምፅ እየጮኹ፡ ቅዱስና እውነተኛ ጌታ ሆይ፣ በምድር ላይ በሚኖሩት ላይ ደማችንን እስከ መቼ አትፈርድም አትበቀልምስ? አሉ። ለእያንዳንዳቸውም ነጭ ልብስ ተሰጣቸው [ንጹሐንና ቅዱሳን መሆናቸው ተገለጸላቸው]፤ እንደ እነርሱም ሊገደሉ ያሉ ባልንጀሮቻቸውና ወንድሞቻቸው ቁጥር እስኪፈጸም ድረስ ገና ትንሽ ዘመን እንዲያርፉ ተነገራቸው’ [ራዕይ 6፡9-11]። እዚህ ለየሐንስ የቀረቡት ትዕይንቶች በእውነታ ያሉ ሳይሆኑ፣ በወደፊት ዘመን የሚሆኑ ነገሮች ነበሩ።”

“ራእይ 8:1-4 ተጠቅሷል።” የእጅ ጽሑፍ ልቀቶች፣ ቅጽ 20፣ 197።

በቀደመው ክፍል እህት ዋይት የአምስተኛው ማጎተም ውይይትና ፍጻሜ በምዕራፍ ስምንት ውስጥ ሰባቱ መላእክት ሊነፋ ሲቃረቡ ባለው ዘመን ላይ ታመለክታለች፤ ነገር ግን ይህንን ተመሳሳይ ምሳሌያዊ መግለጫ በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት የሚገኙት የሁለቱ ድምፆች ታሪክ ላይ ደግሞ ታናራለች።

“አምስተኛው ማጎተም በተከፈተ ጊዜ፣ ራእይን የተቀበለው የሐንስ በራእይ ከመሠዊያው በታች ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት የተገደሉትን ጉባኤ አየ። ከዚህ በኋላም በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ ስምንት የተገለጹት ትዕይንቶች መጡ፤ በዚያም ታማኞችና እውነተኞች የሆኑት ከባቢሎን እንዲወጡ ተጠፋ። [ራእይ 18:1-5, quoted.]” Manuscript Releases, volume 20, 14.

ሰባቱ መላከቶች በአረማዊት፣ በጳጳሳዊት እና በዘመናዊት ሮም ታሪክ ውስጥ የእግዚአብሔርን ፍርድ ይወክላሉ፤ ነገር ግን በመስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም. ታሪክ ውስጥ፣ እንዲሁም በቅርቡ የሚመጣው የእሑድ ሕግ ሁለተኛ ድምፅ ውስጥ ደግሞ ተወክለዋል። ኡርያ ስሚዝ የራእይ ምዕራፍ ስምንት የመጀመሪያዎቹን ስድስት ቁጥሮች ከተመለከተ በኋላ፣ የመጀመሪያዎቹ አራት መላከቶች በታሪክ ውስጥ ያገኙትን ፍጻሜ ማቅረብ ይጀምራል።

“የሰባቱ መላከቶች ጉዳይ በዚህ እንደገና ይቀጥላል፣ የዚህንም ምዕራፍ ቀሪ ክፍል እና ሙሉ 9ኛውን ምዕራፍ ይይዛል። ሰባቱ መላእክት ሊነፋ ራሳቸውን ያዘጋጃሉ። እነርሱ መንፋታቸው የዳንኤል 2 እና 7 ትንቢት እንደ ማሟያ ሆኖ ይገባል፤ መነሻውም የቀድሞው የሮማ ግዛት ወደ አሥር ክፍሎቹ መከፋፈል ሲሆን፣ ከእነዚህም ውስጥ በመጀመሪያዎቹ አራት መላከቶች መግለጫ አለን።” ኡርያ ስሚዝ፣ ዳንኤል እና ራእይ፣ 477።

ስሚዝ የመጀመሪያዎቹ አራት መላከቶች በአረማዊት ሮም ላይ የወረዱ የእግዚአብሔር ፍርዶች እንደነበሩ ያመለክታል። የመጀመሪያውን መላከት ትንቢታዊ ባሕርያት የሚያመለክተውን ቁጥር ሰባት ይጠቅሳል፤ ከዚያም ታሪካዊ ፍጻሜውን ያመለክታል።

በምዕራባዊቷ ሮም በውድቀቷ መንገድ ላይ የወረደባት የመጀመሪያው ቁስልና ከባድ ፍርድ፣ በኋላ ለሚከተሉት ወረራዎች መንገድ የከፈተው ከአላሪክ መሪነት ሥር ከነበሩት ጎቶች ጋር የተደረገው ጦርነት ነበር። የሮማ ንጉሠ ነገሥት የነበረው ቴዎዶስዮስ ሞት በ395 ዓ.ም. ጥር ወር ተከሰተ፤ ክረምቱም ሳያበቃ ከአላሪክ ሥር የነበሩት ጎቶች በንጉሥ ግዛቱ ላይ በጦር ተነሱ።

በአላሪክ መሪነት የተፈጸመው የመጀመሪያው ወረራ ትራኪያን፣ ማቆዶንያን፣ አቲካን፣ እና ፔሎፖኔሶስን አወደመ፤ ነገር ግን ወደ ሮም ከተማ አልደረሰም። በሁለተኛው ወረራው ግን ይህ የጎት አለቃ አልፕስንና አፔኒንን ተሻግሮ በ“ዘላለማዊቱ ከተማ” ቅጥር ፊት ተገለጠ፤ ይህችም በቅርቡ ለአረመኔዎች ቁጣ ምርኮ ሆና ወደቀች።

«የመጀመሪያው መላከት ድምፅ የሚመደበው በአራተኛው ምዕተ ዓመት መጨረሻ አካባቢና ከዚያ በኋላ ሲሆን፣ በጎቶች መሪነት በሮማ ግዛት ላይ የተፈጸሙትን እነዚህን አጥፊ ወረራዎች ያመለክታል።» ኡርያ ስሚዝ፣ Daniel and Revelation, 478.

ስሚዝ አላሪክን በመጀመሪያው መላከት የተወከለችው በአረማዊቱ ሮማ ላይ የእግዚአብሔር ፍርድ ምልክት እንደሆነ ይለያል። እያንዳንዱ መላከት መላከቱን የሚወክል አንድ ታሪካዊ ሰው አለው፤ አላሪክም ከአራተኛው ክፍለ ዘመን መጨረሻ ጀምሮ የመጀመሪያውን መላከት መምጣት ይወክላል። ሚሊር ራሱ የእሑድ ጠባቂ ስለነበር፣ ይህ መላከት በእሑድ አስገዳጅ አዋጅ ምክንያት በሮማ ላይ እንደመጣ ሊያይ አልቻለም። ስሚዝም ይህን እውነታ አመለጠው፤ ነገር ግን ስሚዝ በ321 ዓ.ም. ቆስጠንጢኖስ የመጀመሪያውን የእሑድ አስገዳጅ ሕግ እንዳቋቋመ አውቆ ነበር። ከእሑድ አስገዳጅ ሕግ ጋር የተያያዘው

ትንቢታዊ መመሪያ ሁልጊዜ አንድ ነው፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ፈጽሞ አይለወጥም፤ ይህም መመሪያ “ሀገራዊ ክህደት በኋላው ሀገራዊ ጥፋትን ያስከትላል” የሚል ነው። አላሪክ ቆስጠንጢኖስ የመጀመሪያውን የእሑድ ሕግ ባወጣበት በዚያው ዘመን የተጀመረውን ሀገራዊ ጥፋት መጀመሪያ ይወክላል።

ስሚዝ ሁለተኛውን መለከት የሚያመለክተውን ስምንተኛውን ቁጥር በመጥቀስ ይቀጥላል፤ ከዚያም አስተያየቱን ይቀጥላል፡-

“የሮማ መንግሥት ከቆስጠንጢኖስ በኋላ በሦስት ክፍሎች ተከፈለ፤ ስለዚህም ‘የሰዎች ሦስተኛ ክፍል’ ወዘተ የሚለው ተደጋጋሚ ንግግር፣ መቅሠፍቱ በወደቀበት የመንግሥቱን ሦስተኛ ክፍል በመጥቀስ ነው። ይህ የሮማ መንግሥት መከፋፈል ቆስጠንጢኖስ በሞተ ጊዜ በሦስቱ ልጆቹ፣ ኮንስታንቲኖስ፣ ቆስጠንጢኖስ ሁለተኛ፣ እና ኮንስታንስ መካከል ተደረገ። ኮንስታንቲኖስ ምሥራቁን ያዘ፣ መኖሪያውንም በመንግሥቱ ዋና ከተማ በሆነችው በቆስጠንጢኖፕል አደረገ። ቆስጠንጢኖስ ሁለተኛ ብሪታንያን፣ ጎልን፣ እና ስፔንን ያዘ። ኮንስታንስ ኢሊሪኩምን፣ አፍሪቃን፣ እና ኢጣልያን ያዘ። (የሳቢንን Ecclesiastical History፣ ገጽ 155 ይመልከቱ።) ኤልዮት ስለዚህ በደንብ የታወቀ ታሪካዊ እውነታ፣ አልበርት ባርኔስ በራእይ 12፡4 ላይ በሰጠው ማስታወሻ እንደ ተጠቀሰው እንዲህ ይላል፡- ‘ቢያንስ ሁለት ጊዜ፣ የሮማ መንግሥት በቋሚነት ወደ ሁለት ክፍሎች፣ ምሥራቃዊና ምዕራባዊ ከመከፈሉ በፊት፣ መንግሥቱ በሦስት ክፍሎች ተከፍሎ ነበር። የመጀመሪያው በ311 ዓ.ም. ተፈጠረ፣ በዚያን ጊዜም በቆስጠንጢኖስ፣ በሊሲኒየስ፣ እና በማክሲሚን መካከል ተከፈለ፤ ሌላው ደግሞ በ337 ዓ.ም.፣ ቆስጠንጢኖስ በሞተ ጊዜ፣ በኮንስታንስና በኮንስታንቲኖስ መካከል ነበር።” ኡርያ ስሚዝ፣ Daniel and Revelation, 480.

ታሪክ ጸሐፊዎች ስሚዝ የሚጠቅሳቸው ሮም ወደ ሦስት ክፍሎች መከፋፈሏ እንዲሁም ወደ ሁለት ክፍሎች መከፋፈሏ የታሪክ ክስተት፣ የዘመናዊቱን ሮም ሦስት እጥፍ ጎብረት የሚለዩ የሮም ክፍሎች ናቸው፤ ይህም ቤተ ክርስቲያንና መንግሥት መጣመራቸውን የሚወክል፣ በሁለት የተከፈለ መዋቅር ያቀናብራል። ስሚዝ ንግግሩን ሲቀጥል ከሁለተኛው መለከት ጋር የተያያዘውን ታሪካዊ ሰው ያስለያል።

“ሁለተኛው መለከት ስለ መነፋቱ ምሳሌ የሚሆን ታሪክ በግልጽ ሁኔታ ከአስፈሪው ጄንሰሪክ በአፍሪካ ላይ እና ከዚያ በኋላ በኢጣልያ ላይ ካደረገው ወረራና ድል ጋር ይዛመዳል። ድሎቹ በአብዛኛው የባሕር ነበሩ፤ ድል አድራጎቶቹም “በእሳት የሚነድድ ታላቅ ተራራ ወደ ባሕር እንደ ተጣለ” ነበሩ። የመርከብ ኃይሎችን ግጭትና በባሕር ዳርቻዎች ላይ የጦርነትን አጠቃላይ ጥፋት ከዚህ የተሻለ ወይም እኩል የሚያሳይ ምስል ምን ሊሆን ይችላል? ይህን መለከት በምንረዳበት ጊዜ፣ በንግድ ዓለም ላይ ልዩ ተጽእኖ የሚያሳድሩ አንዳንድ ክስተቶችን መፈለግ ይገባናል። የተጠቀመው ምልክት በተፈጥሮው ሁከትና ውጥረት እንድንጠብቅ ያመራናል። ከባድ የባሕር ጦርነት ብቻ ነው ትንቢቱን ሊፈጽም የሚችለው። የመጀመሪያዎቹ አራት መለከቶች ለሮማ መንግሥት ውድቀት አስተዋጽኦ ካደረጉ አራት አስደናቂ ክስተቶች ጋር የሚዛመዱ ከሆኑ፣ እና የመጀመሪያው መለከት ከአላሪክ መሪነት ሥር የጎቶችን ጥፋት የሚያመለክት ከሆነ፣ በዚህ ውስጥ በተፈጥሮ የሮማን ኃይል አናውጦ ለውድቀቱ ያገለገለውን የወረራ ቀጣይ ድርጊት እንፈልጋለን። ቀጣዩ ታላቅ ወረራ “የአስፈሪው ጄንሰሪክ” ነበር፣ እርሱም በቫንዳሎች መሪነት ነበር። የሥራ ዘመኑ A.D. 428–468 ባሉት ዓመታት ውስጥ ነበር። ይህ ታላቅ የቫንዳል አለቃ ዋና መሠረቱን በአፍሪካ አድርጎ ነበር....”

“ይህ ደፋር የባሕር ወረራ በሮም ውድቀት ውስጥ ስለተዋጣው አስፈላጊ ሚና፣ አቶ ጊቦን ይህን ትርጉም ያለው ቃል ይጠቀማሉ፤ ‘ጄንሰሪክ፣ በሮማዊው ንጉሥ መንግሥት ጥፋት ውስጥ ከአላሪክና ከአቲላ ስሞች ጋር እኩል ደረጃ ሊሰጠው የሚገባ ስም ነው።” ዩራያስ ስሚዝ፣ Daniel and Revelation, 481, 484.

ስሚዝ፣ የመጀመሪያዎቹን ሦስት መለከቶች የታሪክ ምልክቶች እንደሚያመለክቱ የጠቆመውን ታሪክ ጸሐፊ ጊቦንን ሲጠቅስ፣ ጄንሰሪክ ሁለተኛው መለከት መሆኑን ለይቶ ገለጸ፤ ከዚያም ጄንሰሪክ “ከአላሪክና ከአቲላ

ጋር እኩል ደረጃ ይገባው ነበር” አለ። አላሪክ የመጀመሪያው መለከት ነው፤ ጄንሰሪክ ሁለተኛው ነው፤ እና ሁኑ አቲላ በአሥረኛው ቁጥር የተነገረው ሦስተኛው መለከት ነበር። ስሚዝ፣ በጄንሰሪክ የተወከለው ሁለተኛው መለከት የ“428-468” ታሪክን እንደሚወክል ጠቆመ። ከዚያም ስሚዝ ሦስተኛውን መለከት የሚለይ አሥረኛውን ቁጥር ጠቅሶ፣ ትረካውን ቀጠለ፡-

በዚህ ክፍል ትርጓሜና ተግባራዊ አተገባበር ውስጥ፣ የሮማ ግዛት መገለባበጥ ያስከተለው ሦስተኛው አስፈላጊ ክስተት ፊት ለፊት ይቀርብልናል። የዚህንም ሦስተኛ መለከት ታሪካዊ ፍጻሜ ለማግኘት፣ ከዶ/ር አልበርት ባርንስ ማስታወሻዎች ጥቂት ቅንጫብ እንወስዳለን። ይህን ጥቅስ ሲያብራራ፣ ይህ አስተያየት ሰጪ እንደሚለው፣ “የሚነድ ሜቲየር ሊመሰል የሚችል አንድ አለቃ ወይም ተዋጊ መኖር አስፈላጊ ነው፤ መንገዱም በልዩ ሁኔታ ድንቅ የሚያበራ መሆን ይገባዋል፤ እንደ ሚነድ ኮከብ ድንገት መታየት አለበት፣ ከዚያም ብርሃኑ በውኃዎች ውስጥ እንደ ጠፋ ኮከብ መሰወር አለበት።” — በራእይ 8 ላይ ያሉ ማስታወሻዎች።

“እዚህ ላይ ይህ መለከት በአቲላ በሁኖች ጭፍሮቹ ራስ ላይ ቆሞ በሮማውያን ኃይል ላይ ያካሄዳቸውን አጥፊ ጦርነቶችና ጽኑ ወረራዎች እንደሚያመለክት አስቀድሞ ተገልጿል።...”

«የኮከቡም ስም እሬት [መራራ ውጤቶችን የሚያመለክት] ተብሎ ይጠራል።’ እነዚህ ቃላት—በቅጂያችን ያለው ሥርዓተ ሥርዓት እንኳ እንደሚያመለክተው ከቀደመው ቁጥር ጋር ይበልጥ በቅርብ የተያያዙ ስለሆኑ—ለአፍታ ወደ አቲላ ባሕርይ፣ እርሱ ደራሲው ወይም መሣሪያው ወደነበረበት መከራ፣ እና በስሙ ይነሳ ወደነበረው ሽብር ያስታውሱናል።

«“ጠቅላላ ሥር ነቀልና መደምሰስ” እርሱ ያመጣቸውን መቅሠፍቶች በተሻለ ሁኔታ የሚገልጹ ቃላት ናቸው።» «“የእግዚአብሔር ጅራፍ” ብሎ ራሱን ይጠራ ነበር።» Uriah Smith, Daniel and Revelation, 484, 487.

በሦስተኛው መለከት የተመሰለው ታሪክ፣ በአቲላ ሁን የተወከለው፣ ከ441 ዓ.ም. ጀምሮ እስከ 453 ዓ.ም. በሞቱ ድረስ ነበረ። ከዚያም ስሚዝ አራተኛውን መለከት የሚያቀርበውን እና አረመኔውን ንጉሥ ኦዶክሮን የሚገልጸውን ቁጥር አሥራ ሁለት ይጠቅሳል። ከዚያም የምዕራባዊቱ ሮም ሦስት እጥፍ ምልክታዊ ውክልና በፀሐይ፣ በጨረቃ፣ በከዋክብትም ተወክሎ ይታያል። እርሱም እነዚህን ሦስቱን ምልክቶች እንዲህ ሲል ይለያቸዋል፤ “ፀሐይ፣ ጨረቃ፣ እና ከዋክብት—እነርሱ በእርግጥ እዚህ እንደ ምልክቶች የተጠቀሱ ስለሆኑ—በግልጽ ሁኔታ የሮማውያን መንግሥት ታላላቅ ብርሃናትን፣ ማለትም ነገሥታቱን፣ ሴናተሮቹን፣ እና ቆንስላቱን ያመለክታሉ። ኤጲስ ቆጶስ ኒውተን እንዲህ ይላል፤ የምዕራባዊቱ ሮም የመጨረሻ ንጉሠ ነገሥት ሮሙሉስ ነበር፤ እርሱም በመሳሪያ Augustulus ወይም ‘ትንሹ አውግስጦስ’ ተብሎ ይጠራ ነበር።” ምዕራባዊቱ ሮም በ476 ዓ.ም. ወደቀች። ነገር ግን፣ የሮም ፀሐይ ቢጠፋም፣ ተቀጥላ ያሉ ብርሃናቶቿ ሴኔቱና ቆንስላቱ እየቀጠሉ ሳሉ ድካማ ጥብርሃን ያበሩ ነበር። ነገር ግን ከብዙ የእርስ በርስ መከራዎችና የፖለቲካ ዕድል ለውጦች በኋላ፣ በመጨረሻ በ566 ዓ.ም. የጥንቱ መንግሥት ቅርጽ በሙሉ ተገለበጠ፤ ሮምም ራሷ ከዓለም እቴጌ ከመሆን ወደ ራሽና ኤክሳርክ ግብር የምትከፍል ድሃ ዱክዶም ወረደች።” ኡርያህ ስሚዝ፣ ዳንኤል እና ራእይ፣ 487።

እዚህ ዘመናዊቷን ሮም የሚለይ ሶስትዮሽ ኅብረት አስቀድሞ የሚጠቁም የሮም ሶስትዮሽ ክፍል ሌላ ምስክር እናገኛለን። ከምሥራቃዊቱ ሮምና ከንጉሠ ነገሥቱ ቆስጠንጢኖስ ጋር ይህ ሶስትዮሽ ክፍል በሦስቱ ልጆቹ ተወክሎ ነበር፤ ነገር ግን ከምዕራባዊቱ ሮም ጋር ደግሞ በመንግሥታቸው ሶስትዮሽ ቅርጽ ተወክሎ ነበር። ከዚያም ስሚዝ ፀሐይ፣ ጨረቃ፣ እና ከዋክብት ምዕራባዊቱ ሮም ወደ ውድቀት የተመጣችበትን የተለየ ቅደም ተከተል እንደሚወክሉ ይገልጻል። ትረካውንም የመጨረሻዎቹን ሦስት መለከቶች በሚከተለው መግቢያ ይደምድማል።

ምንም እንኳን በእነዚህ አረመኔዎች የመጀመሪያ ወረራዎች በኩል በንጉሥ መንግሥቱ ላይ የተመጡት መከራዎች አስፈሪ እንደነበሩ፣ ከዚያ በኋላ ሊመጡ ከነበሩት መከራዎች ጋር ሲነጻጸሩ ግን በአንጻራዊነት ቀላል ነበሩ። እነርሱ በቅርቡ በሮማዊው ዓለም ላይ ሊወርድ ከነበረው ጎርፍ በፊት የዝናብ መጀመሪያ ጡብታዎች ብቻ ነበሩ። የቀሩት ሦስቱ መለኮቶች በሚቀጥሉት ቁጥሮች እንደተገለጸው በወይታ ደመና ተሸፍነዋል።

“ቁጥር 13። እኔም ተመለከትሁ፣ በሰማይም መካከል የሚበር አንድ መልአክ በታላቅ ድምፅ እንዲህ ሲል ሰማሁ፤ ገና ሊነፋ ባሉት በሦስቱ መለኮቶች መለኮት ሌሎች ድምፆች ምክንያት በምድር ላይ ለሚኖሩ ወዮ፣ ወዮ፣ ወዮ።”

“ይህ መልአክ ከሰባቱ የመለኮት መልአካት ተከታታይ ውስጥ አንዱ አይደለም፤ ነገር ግን በመለኮታቸው ጊዜ የሚፈጸሙት ክስተቶች ከዚያ የበለጠ አስፈሪ ስለሆኑ፣ የቀሩት ሦስቱ መለኮቶች የወይታ መለኮቶች መሆናቸውን ብቻ የሚያውቁ ነው። ስለዚህ ቀጣዩ፣ ወይም አምስተኛው መለኮት፣ የመጀመሪያው ወይታ ነው፤ ስድስተኛው መለኮት ሁለተኛው ወይታ ነው፤ ሰባተኛውም፣ በዚህ የሰባቱ መለኮቶች ተከታታይ ውስጥ ያለው የመጨረሻው፣ ሦስተኛው ወይታ ነው።” ኡራያ ስሚዝ፣ Daniel and Revelation, 493.

በሚቀጥለው ጽሑፍ ሦስቱን የመለኮት ወይታዎች እንቀጥላለን።

“የንጉሣዊቱ ሮም መቅሰፍቶች፣ በውድቀቷ ውስጥ፣ ሮም ያለ ንጉሠ ነገሥት፣ ያለ ቆንስል፣ ወይም ያለ ሴኔት እስክትሆን ድረስ እስከ መጨረሻቸው ተነግረው ነበር። ‘በራቮና ኤክሳርኮች ሥር ሮም ወደ ሁለተኛ ደረጃ ዝቅ ተደረገች።’ ሦስተኛው ክፍል የፀሐይ ተመታ፣ ሦስተኛውም ክፍል የጨረቃ፣ ሦስተኛውም ክፍል የከዋክብት። የቄሳሮች ዘር ከምዕራቡ ንጉሠ ነገሥታት ጋር አልጠፋም። ሮም፣ ከውድቀቷ በፊት፣ ከንጉሣዊ ሥልጣን አንድ ክፍል ብቻ ትይዝ ነበር። ቆስጠንጢኖስ ከእርስዋ ጋር የዓለምን መንግሥት ተካፍላ ነበር። ጎቶችም ሆኑ ሻንዳሎች ገና ንጉሣዊ በሆነችው በዚያች ከተማ ላይ አልሰለጠኑም፤ የዚያችም ንጉሠ ነገሥት፣ ቆስጠንጢኖስ የመንግሥቱን መቀመጫ ለመጀመሪያ ጊዜ ካስተላለፈ በኋላ፣ ብዙ ጊዜ የሮምን ንጉሠ ነገሥት እንደ ተሾመ ወኪሉና ምክትሉ ያኖረው ነበር። የቆስጠንጢኖስ ዕጣ ፈንታ ግን ለሌሎች ዘመናት ተጠብቆ ነበር፣ በሌሎችም መለኮቶች ታውቋል ነበር። ከፀሐይና ከጨረቃ እንዲሁም ከከዋክብት እስካሁን ሦስተኛው ክፍል ብቻ ተመትቶ ነበር።”

“የአራተኛው መለኮት መደረሻ ቃላት የምዕራባዊው ንጉሠ መንግሥት ወደፊት መመለስን ያመለክታሉ፤ ‘ቀኑ በሦስተኛው ክፍሉ አላበራም፣ ሌሊቱም እንዲሁ።’ ከፍትሐ መንግሥታዊ ሥልጣን አንጻር፣ ሮም ለራቮና ተገዥ ሆነች፣ እናም ጣልያን የምሥራቃዊው ንጉሠ መንግሥት የተሸነፈች ክፍለ ሀገር ሆነች። ነገር ግን፣ ለሌሎች ትንቢቶች ይበልጥ ተስማሚ በሆነ መልኩ፣ የምስሎችን አምልኮ መከላከል መጀመሪያ የጳጳሱንና የንጉሠ ነገሥቱን መንፈሳዊና ዓለማዊ ሥልጣናት ወደ ኃይለኛ ግጭት አስገባ፤ እንዲሁም በሁሉም ቤተ ክርስቲያናት ላይ ለጳጳሱ ሥልጣን ሁሉ በመስጠት፣ የስጢንያኖስ ከዚያ በኋላ ነገሥታትን የመፍጠር ሥልጣን የወሰደውን የጳጳሳዊ የበላይነት ለማስፋፋት እገዛ እጁን አኖረ። በጌታችን ዘመን 800 ዓመት፣ ጳጳሱ በቻርለማኝ ላይ ‘የሮማውያን ንጉሠ ነገሥት’ የሚል ማዕረግ አደረገለት።—Keith. ያ ማዕረግ ዳግመኛ ከፈረንሳይ ንጉሥ ወደ ጀርመን ንጉሥ ተላለፈ። እናም በንጉሠ ነገሥት ፍራንሲስ ሁለተኛ እጅ ይህች ሐሰተኛ ስምምነት እንኳ በመጨረሻ እና ለዘላለም ተተወች፣ ነሐሴ 6, 1806።” A. T. Jones, The Great Nations of Today, 54.